

متن پرسش

با عرض سلام و احترام خدمت استاد بزرگوار: اول عرض کنم که پاسختون به دکتر منتظر در رابطه با (نگاه طب سنتی و طب جدید به بدن انسان) خدمتتون فرستادم. ایشون هم گفتند: چشم آن مطلبی را که شما خواسته اید در کتابشان پیدا می‌کنند و براتون می‌فرستم. اما سوال خودم: استاد من می‌خواستم ببینم جایگاه اعتراض در قوانین اجتماعی اسلامی کجاست؟ منظورم اینه که ما نسبت به چه قوانینی باید اعتراض کنیم؟ اصلا اعتراض درست است یا خیر؟ چون بعضی‌ها می‌گند هر قانونی که در مجلس گذاشته بشه یا سایر ادارات دولتی ما ملزم به اجرای اون قانون هستیم. هر چند اون قانون، قانون بر حقی نباشه یا قانون غیرعقلانی باشه حتی! استاد اگه واقعا باید به تمام قوانین احترام گذاشت حتی اگر غلط و یا غیر خدایی باشد پس اعتراض اصلا معنا و مفهومی نداره!!! استاد ما شهدایی داشتیم که سن قانونی برای رفتن جبهه نداشتن ولی قانون خدا را بر قوانین اجتماعی ترجیح دادن و به عبارتی کار غیرقانونی کردن تکلیف ما چیه؟ سوال دوم: استاد اگه ما ملزم به اجرای تمام قوانین اجتماعی هستیم پس آتش به اختیار بودن که جزو تاکیدات رهبری است، چه معنی می‌ده چه اختیاری برای ما می‌مونه؟ سوال سوم: استاد یه شبهه ای هم برای خودم پیش اومده درسته که ان شاءالله، این انقلاب به دست صاحبش خواهد رسید، درسته که خون شهیدان ثمر خواهد داد، درسته که آینده سراسر نور و امید در انتظار جوانان مومن و انقلابی هست، اما استاد آیا چون می‌دانیم نهایت امر، نور و روشنی است نباید به وضعیت موجود معترض باشیم؟ نباید به ضعفها و کم کاریها اعتراض جدی بکنیم؟ نباید حقوقمان را مطالبه گر باشیم و فقط بگوییم بالاخره خدا جای حق نشسته؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عنایت داشته باشید که جامعه با قوانین، سر و سامان می‌گیرد و از نظر حضرت امام، تخطی از قوانین جامعه حرام است حتی در پاریس که تشریف داشتند سخت مقید به رعایت قوانین آن کشور بودند. آری! ناراضی بودن از قوانین، حق هرکس می‌باشد.

آتش به اختیار در جایی است که می‌توان با ابتکارات خود کاری را انجام داد که زمین مانده است و قوانین، مانع انجام آن نیست. البته اعتراض، غیر تخطی از قانون است حتی می‌شود در عین رعایت قانون، در تصویب بعضی از آن‌ها معترض بود. موفق باشید

